

Osoba fizyczna

Osoba fizyczna/ekspert

Osoba prawna

Nazwa*

Siedziba/Adres*

Pól oznaczonych * nie wypełnia osoba fizyczna

Ewentualne pytania dotyczące powyższych konsultacji i zawartych w nich zagadnień prosimy kierować do Departamentu Strategii Biura KRRiT pod nr telefonu (22) 597 30 84 lub mailowo na adres: konsultacjeDAUM@krrit.gov.pl

Respondenci mogą odpowiedzieć na dowolną liczbę pytań. W pytaniach wielokrotnego wyboru (a,b,c,d...) można wskazać dowolną liczbę propozycji.

PYTANIA KONSULTACYJNE DO DAUM - CZĘŚĆ DRUGA

USŁUGI PLATFORM UDOSTĘPNIANIA WIDEO (VSP)

Informacja na temat definicji VSP oraz możliwych kryteriów kwalifikowania tych usług została przedstawiona w Zaproszeniu do konsultacji na stronie internetowej KRRiT.

I. ORGANIZACJA ELEKTRONICZNEGO WYKAZU VSP

W pierwszej części pytań dotyczących nadawców i dostawców VoD w pkt. XI, KRRiT przedstawiła czterostopniowy model regulacji, odpowiadający specyfice poszczególnych usług medialnych oraz usług platform udostępniania wideo (VSP). Dla VSP przewidziano obowiązek zgłoszenia do wykazu prowadzonego przez KRRiT. W związku z tym, gdyby przyjąć takie rozwiązanie, należałoby doprecyzować następujące kwestie:

1. Czy zgłoszenie do wykazu prowadzonego w formie elektronicznej przez organ regulacyjny i dostępnego publicznie (w celu identyfikacji dostawców VSP podlegających DAUM) jest wystarczający dla zapewnienia użytkownikom i KRRiT dostępu do pełnej, aktualnej informacji o działających w Polsce platformach VSP? Jeśli nie, jaki inny system powinien być zastosowany?

2. Czy elektroniczna forma komunikacji, umożliwiająca dostawcom VSP przekazywanie informacji o ich działalności jest wystarczającym sposobem zapewnienia łatwego i prostego w użyciu mechanizmu zgłaszania i aktualizacji własnych danych?

3. Jakie informacje powinno zawierać zgłoszenie („karta informacyjna”) do wykazu, o którym mowa powyżej, przesyłane w formie elektronicznej przez dostawców VSP, aby użytkownicy i organ regulacyjny w wystarczający sposób mogli zidentyfikować podmiot i usługę?

W treści art. 28 a ust 6. DAUM czytamy:

Państwa członkowskie opracowują i aktualizują wykaz dostawców platformy udostępniania wideo mających siedzibę na ich terytorium lub uznanych za mających siedzibę na ich terytorium i wskazują, na których kryteriach wymienionych w ust. 1–4 opiera się ich jurysdykcja. Państwa członkowskie przekazują ten wykaz i jego aktualizacje Komisji.

4. Czy w zgłoszeniu („karcie informacyjnej”) dostawca VSP powinien wskazać kryteria, które spełnia identyfikując się jako dostawca podlegający polskiej jurysdykcji?

II. PRZEKAZY HANDLOWE

W art. 28b ust. 2 zdanie pierwsze DAUM postanowiono, że państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy platformy udostępniania wideo (VSP) podlegający ich jurysdykcji przestrzegali wymogów dotyczących promowanych, sprzedawanych i umieszczanych przez nich przekazów handlowych, w takim samym zakresie, jaki obowiązuje dostawców audiowizualnych usług medialnych (programów i VoD).

1. W jaki sposób powinien być oznaczony audiowizualny przekaz handlowy w VSP?

2. Czy można zastosować w tym zakresie rozwiązania obowiązujące w audiowizualnych usługach medialnych?

3. W jaki sposób powinna być zamieszczona informacja o lokowaniu produktu? Czy tak jak w przypadku audiowizualnych usług medialnych, czy w inny sposób? Jaki?

4. Jak zapewnić, aby handlowe przekazy audiowizualne w VSP dotyczące alkoholu nie były specjalnie kierowane do małoletnich, np. poprzez zakaz umieszczania tych przekazów przy audycjach i wideo dla dzieci?

W art. 28b ust. 2 zdanie drugie DAUM postanowiono, że ze względu na ograniczoną kontrolę dostawców VSP nad przekazami handlowymi, których nie promują, nie sprzedają i nie umieszczają, podmioty te mają obowiązek stosowania odpowiednich środków w celu przestrzegania takich samych wymogów, jakie stosuje się do przekazów handlowych w audiowizualnych usługach medialnych (programach i VoD).

5. Jakie środki powinni zastosować dostawcy VSP, aby spełnić ww. wymogi?

6. Czy odpowiednim rozwiązaniem byłoby ustalenie w regulaminach usługi VSP obowiązku zgłoszenia przez użytkownika umieszczającego wideo, że zawiera ono przekaz handlowy, jak również wymogu złożenia przez takiego użytkownika oświadczenia, że przekaz ten spełnia warunki, o których mowa w art. 9 ust 1 DAUM?

7. W jaki sposób dostawca VSP ma dokonywać kontroli przekazów handlowych umieszczonych w wideo użytkownika pod kątem zgodności z oświadczeniem złożonym przez użytkownika?

III. OCHRONA MAŁOLETNICH

W art. 28b ust. 1 DAUM stwierdza się, że państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy platformy udostępniania wideo podlegający ich jurysdykcji stosowali odpowiednie środki w celu ochrony m.in. małoletnich przed audycjami, wideo stworzonymi przez użytkownika oraz handlowymi przekazami audiowizualnymi które, zgodnie z art. 6a ust. 1 DAUM, mogą zaszkodzić fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich.

DAUM nakłada na dostawców VSP (analogicznie do dostawców audiowizualnych usług medialnych) obowiązek, aby audycje i wideo były udostępniane jedynie w taki sposób, by małoletni w zwykłych okolicznościach nie mogli ich słuchać ani oglądać.

Środki, które mają być zastosowane, zgodnie z art. 28b ust. 3 lit. f) DAUM w przypadku dostawców VSP to stworzenie i obsługa systemów weryfikacji wieku użytkowników platformy. Muszą one być proporcjonalne do potencjalnej szkodliwości audycji lub wideo. Najbardziej szkodliwe treści, takie jak nieuzasadniona przemoc i pornografia, podlegają najsurowszym środkom.

Zgodnie z treścią art. 28b ust. 3 lit. h) DAUM dostawcy VSP powinny zapewnić dostęp do systemów kontroli rodzicielskiej, podlegających kontroli użytkownika końcowego, w odniesieniu do treści, które mogą zaszkodzić fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich.

1. Jakie środki (w tym techniczne) powinni stosować dostawcy VSP w celu ochrony małoletnich przed nieodpowiednimi treściami?

2. Jaki system oznakowania audycji i wideo powinien być zastosowany w związku z ochroną małoletnich?

3. Czy należy skorzystać z oznakowania stosowanego już w usługach linearnych?

4. W jaki sposób dostawcy VSP powinni zapewnić system kontroli rodzicielskiej, tak aby był on prosty i łatwy w użyciu?

5. Czy system ten powinien być powiązany z systemem kwalifikowania treści np. według kategorii wiekowych?

6. Jak zapewnić prawidłową kwalifikację treści, do których dostęp powinien być ograniczony za pomocą blokady rodzicielskiej?

IV. REKLAMA W VoD ARTYKUŁÓW ŻYWNOŚCIOWYCH LUB NAPOJÓW, KTÓRE ZAWIERAJĄ SKŁADNIKI ODŻYWCZE I SUBSTANCJE O DZIAŁANIU ODŻYWCZYM LUB FIZJOLOGICZNYM, ZWŁASZCZA TŁUSZCZE, KWASY TŁUSZCZOWE TRANS, SÓL LUB SÓD ORAZ CUKRY, NIEZALECANE W NADMIERNYCH ILOŚCIACH W CODZIENNEJ DIECIE

Art. 28b ust. 2 akapit 4 DAUM brzmi:

Państwa członkowskie zachęcają do korzystania ze współregulacji i do popularyzowania samoregulacji poprzez kodeksy postępowania przewidziane w art. 4a ust. 1, mające na celu skuteczne ograniczanie kontaktu dzieci z handlowymi przekazami audiowizualnymi dotyczącymi artykułów żywnościowych lub napojów, które zawierają składniki odżywcze i substancje o działaniu odżywczym lub fizjologicznym, zwłaszcza tłuszcze, kwasy tłuszczowe trans, sól lub sól oraz cukry, niezalecane w nadmiernych ilościach w codziennej diecie. Kodeksy te muszą zapewniać, by takie handlowe przekazy audiowizualne nie akcentowały pozytywnej jakości odżywczej takich artykułów żywnościowych i napojów.

W art. 16b ust. 3a i 3b Ustawy o radiofonii i telewizji czytamy:

3a. Audycjom dla dzieci nie powinny towarzyszyć przekazy handlowe dotyczące artykułów spożywczych lub napojów zawierających składniki, których obecność w nadmiernych ilościach w codziennej diecie jest niewskazana.

3b. Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje artykułów spożywczych lub napojów zawierających składniki, których obecność w nadmiernych ilościach w codziennej diecie jest niewskazana,
- 2) sposób umieszczania w programach przekazów handlowych dotyczących tych artykułów, tak aby

przekazy te nie towarzyszyły audycjom dla dzieci,

- dążąc do zachęcenia nadawców do przeciwdziałania promowaniu niezdrowego odżywiania wśród dzieci oraz uwzględniając charakter programów, ich wpływ na kształtowanie opinii publicznej i oddziaływanie na interesy odbiorców, bez nakładania nieuzasadnionych obowiązków na nadawców.

1. Czy w przypadku samo- lub współregulacji z udziałem VSP, przekazy handlowe, o których mowa powyżej (patrz ramka) powinny być kwalifikowane na podstawie tych samych kryteriów, jakie stosują nadawcy programów?

2. Na czym miałyby polegać ograniczenie kontaktu (nietowarzyszenie) tego rodzaju przekazów handlowych w przypadku VSP (zakaz emisji tego rodzaju przekazów handlowych przed uruchomieniem pliku, na początku odtwarzania audycji lub pliku wideo, w trakcie i na ich końcu, zakaz umieszczania takich przekazów w określonej części platformy, której treści skierowane są do dzieci)?

V. OCHRONA OGÓŁU UŻYTKOWNIKÓW

Zgodnie z art. 28b ust. 1 lit. b) i c) DAUM państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy platformy udostępniania wideo podlegający ich jurysdykcji stosowali odpowiednie środki w celu ochrony:

b) ogółu odbiorców przed audycjami i wideo stworzonymi przez użytkownika oraz handlowymi przekazami audiowizualnymi, które zawierają nawoływanie do przemocy lub nienawiści wobec grupy osób lub członka grupy ze względu na: płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, na przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, o których mowa w art. 21 Karty Praw Podstawowych UE;

c) ogółu odbiorców przed audycjami i wideo stworzonymi przez użytkownika oraz handlowymi przekazami audiowizualnymi zawierającymi treści, których rozpowszechnianie jest czynem będącym przestępstwem na mocy prawa unijnego, to jest publicznym nawoływaniem do popełnienia przestępstwa terrorystycznego określonego w art. 5 dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu¹, przestępstwem związanym z pornografią dziecięcą określonym w art. 5 ust. 4 dyrektywy w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej² oraz przestępstwem na tle rasistowskim i ksenofobicznym określonym w

¹ UE) 2017/541.

² 2011/93/UE.

art. 1 decyzji ramowej w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych³.

W celu realizacji tych obowiązków dostawcy VSP, zgodnie z treścią art. 28b ust. 3 lit. a) mają uwzględnić i stosować w swoich regulaminach odpowiednie środki. Ponadto, zgodnie z treścią art. 28b ust. 3 lit. d) dostawcy VSP mają stworzyć i obsługiwać przejrzyste i przyjazne dla użytkowników mechanizmy umożliwiające im zgłaszanie lub sygnalizowanie dostawcy platformy treści, o których mowa w ust 1 tego artykułu.

1. W jaki sposób należy określić w regulaminie VSP zasady umieszczania przez użytkowników audycji i wideo, aby zapewnić, że nie będą one zawierały nielegalnych i szkodliwych treści (patrz ramka)? Czy takie środki jak: obowiązek złożenia przez użytkownika oświadczenia, że audycja lub wideo nie zawiera ww. treści, obowiązek przekazania informacji umożliwiających identyfikację użytkownika, pouczenie o sankcjach regulaminowych lub karnych w związku z umieszczeniem ww. treści są właściwe i wystarczające?

2. Co powinni uwzględnić dostawcy VSP przy tworzeniu systemów umożliwiających użytkownikowi ocenę nielegalnych i szkodliwych treści (patrz ramka), aby były one przejrzyste i łatwe w użyciu np. czytelny sposób „oznakowania treści” jako nielegalnych lub szkodliwych umieszczony przy audycji lub wideo? Co należy uwzględnić projektując obsługę tych systemów?

3. Jakie mechanizmy powinni przyjąć dostawcy VSP, aby umożliwić użytkownikom zgłaszanie lub sygnalizowanie dostawcy platformy nielegalne i szkodliwe treści (patrz ramka)? W jaki sposób weryfikować zasadność zgłoszeń użytkowników? W jaki sposób VSP powinny wykorzystywać informację na temat skali zgłoszeń użytkowników? Jak wyeliminować zagrożenia wynikające z wykorzystywania systemu dla innych celów np. nieuczciwej konkurencji, celów politycznych, osobistych itp.?

VI. ZGŁOSZENIA UŻYTKOWNIKÓW W ZWIĄZKU Z UMIESZCZONYMI TREŚCIAMI

Art. 28b ust. 3 lit. d), e) i g) DAUM zobowiązuje dostawców VSP do:

d) stworzenia i obsługi oferowanych na platformie udostępniania wideo przejrzystych i przyjaznych dla użytkowników mechanizmów umożliwiających im zgłaszanie lub sygnalizowanie dostawcy takiej

³ 2008/913/WSiSW.

platformy treści, o których mowa w ust. 1;

e) stworzenia i obsługi systemów, za pomocą których dostawcy platformy udostępniania wideo informują użytkowników platform, jakie działania podjęto w odpowiedzi na zgłoszenie lub sygnał, o których mowa w lit. d);

g) stworzenia i obsługi przejrzystych, łatwych w użyciu systemów umożliwiających użytkownikom VSP ocenę nielegalnych lub szkodliwych treści.

1. Czy powinien być określony ustawowo czas:

- a) rozpatrzenia przez VSP zgłoszenia nielegalnych lub szkodliwych treści,
- b) przekazania informacji do użytkownika dostarczającego treści,
- c) reakcji na odwołanie ze strony użytkownika?

2. W jaki sposób zapewnić obiektywność zespołów oceniających/weryfikujących?

3. Jakie powinny być kryteria ocen stosowanych przez te zespoły?

4. Czy decyzje zespołów oceniających powinny być znane opinii publicznej, a jeśli tak, w jakim zakresie?

5. Czy o podejmowanych decyzjach powinien być powiadomiony organ regulacyjny?

6. Czy platforma powinna zamieścić na swojej stronie internetowej informację o sposobie postępowania w danym przypadku, zawierającą wskazanie środków prawnych i oznaczenie instytucji lub organów właściwych w sprawie np. według poniższego schematu:
- a) w przypadku naruszenia prawa autorskiego – zawiadomienie policji/prokuratury, wniesienie powództwa do sądu cywilnego?
 - b) w przypadku czynu karalnego np. rozpowszechniania pornografii, nawoływania do popełnienia przestępstwa np. znieważenia i zniesławienia, przestępstwa na tle rasistowskim, narodowościowym, etnicznym, rasowym czy wyznaniowym lub propagowania systemów totalitarnych – zawiadomienie policji/prokuratury?
 - c) w przypadku naruszenia dóbr osobistych – wniesienie powództwa do sądu cywilnego?
 - d) treści podlegających ochronie z DAUM – zawiadomienie organu regulacyjnego?

7. Czy w celu zapewnienia transparentności działania VSP w związku z obsługą systemu składania skarg, VSP powinny udostępniać opinii publicznej informacje na ten temat? Co powinna zawierać taka informacja:
- a) liczbę skarg zgłoszonych w poszczególnych kategoriach?
 - b) liczbę skarg, w których zastosowano sankcje przewidziane regulaminem?
 - c) co jeszcze?

8. Czy informacja na temat typów skarg i sposobów ich rozstrzygnięcia powinna być powiązana z systemem zgłaszania naruszeń (odzwierciedlać kryteria ich kwalifikacji) i jak często powinna być aktualizowana?

VII. SANKCJE ZE STRONY VSP NAKŁADANE NA UŻYTKOWNIKÓW UMIESZCZAJĄCYCH NIELEGALNE LUB SZKODLIWE TREŚCI

W art. 28b ust. 3 DAUM stwierdza się, że do celów ochrony ogółu odbiorców, ochrony małoletnich oraz w odniesieniu do wymogów dotyczących przekazów handlowych odpowiedniość środków ustala się uwzględniając charakter danej treści, szkodę, jaką może ona wyrządzić, cechy kategorii osób podlegających ochronie, jak również zagrożone prawa i uzasadnione interesy, w tym prawa i interesy dostawców platform udostępniania wideo oraz użytkowników, którzy stworzyli lub umieścili treści na takich platformach, a także ogólny interes publiczny. Skuteczność działania systemu zgłaszania nielegalnych lub szkodliwych treści przez użytkowników będzie zależeć od konsekwencji VSP w reagowaniu na zgłoszenia oraz adekwatności stosowanych przez platformy sankcji wobec podmiotów

umieszczających takie treści.

1. Czy aby zapewnić skuteczność oddziaływania zasad i obowiązków określonych w regulaminie VSP powinno stosować sankcje w przypadku naruszeń?

2. Czy o nałożonych sankcjach dostawcy VSP powinni powiadamiać organ regulacyjny?

3. Jakie sankcje powinni stosować dostawcy VSP w przypadku umieszczenia przez użytkownika audycji lub wideo nielegalnych lub szkodliwych treści, np.:

- a) ostrzeżenie,
- b) informacja o naruszeniu przez użytkownika postanowień regulaminu umieszczona na jego koncie,
- c) usunięcie/zablokowanie tych treści,
- d) czasowe zawieszenie konta,
- e) zablokowanie/likwidacja konta,
- f) jakie inne?

4. Czy VSP powinny podawać do publicznej wiadomości informację nt. zastosowanych sankcji?

VIII. SKARGI UŻYTKOWNIKÓW DO VSP W ZWIĄZKU Z FUNKCJONOWANIEM STOSOWANYCH PRZEZ NIE SYSTEMÓW

Zgodnie z treścią art. 28b ust. 3 lit. i) DAUM do zadań VSP należy m.in.: stworzenie i obsługa przejrzystych, łatwych w użyciu i skutecznych procedur przyjmowania i rozpatrywania skarg użytkowników skierowanych do dostawcy platformy udostępniania wideo w odniesieniu do wdrażania środków, o których mowa w ust. 3 lit. d)–h) tj.: mechanizm oceny i zgłaszania szkodliwych lub nielegalnych treści, systemów informowania o działaniach podjętych w związku ze zgłoszeniem, systemów weryfikacji wieku.

1. Jak zapewnić przejrzystość, łatwość w użyciu i skuteczność tego rodzaju procedur?

2. Czy informacja nt. skarg i sposobu ich rozpatrzenia powinna być publicznie dostępna, a jeśli tak, to w jakim zakresie (uwzględniając ochronę słuszných praw skarżącego i osób trzecich np. prawa do prywatności) i jak często powinna być aktualizowana?

3. Czy skarga i informacja nt. jej rozpatrzenia powinna być także przekazywana do organu regulacyjnego?

IX. WYMOGI ZWIĄZANE Z POSTĘPOWANIEM ORGANU REGULACYJNEGO W ZWIĄZKU Z FUNKCJONOWANIEM SYSTEMÓW STOSOWANYCH PRZEZ VSP

Art. 28b ust. 3 DAUM stanowi, że odpowiedniość środków ustala się uwzględniając charakter danej treści, szkodę, jaką może ona wyrządzić, cechy kategorii osób podlegających ochronie, jak również zagrożone prawa i uzasadnione interesy, w tym prawa i interesy dostawców platform udostępniania wideo oraz użytkowników, którzy stworzyli lub umieścili treści na takich platformach, a także ogólny interes publiczny. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy dostawcy platformy udostępniania wideo w swojej jurysdykcji stosowali tego rodzaju środki. Środki te muszą być wykonalne i proporcjonalne uwzględniając wielkość usługi platformy udostępniania wideo oraz charakter świadczonej usługi.

1. Jakie środki spełniałyby wymóg proporcjonalności i wykonalności w odniesieniu do wielkości oraz charakteru świadczonej usługi?

2. Jak należałoby podzielić VSP według wielkości i charakteru usługi?

W art. 28b ust. 5 DAUM stwierdza się, że państwa członkowskie ustanawiają niezbędne mechanizmy oceny odpowiedniości środków, o których mowa w ust. 3, stosowanych przez dostawców platformy udostępniania wideo. Państwa członkowskie powierzają ocenę tych środków krajowym władzom lub organom regulacyjnym.

3. Jakie kryteria należy przyjąć w celu oceny odpowiedniości środków stosowanych przez VSP (przejrzystości, użyteczności i skuteczności procedur i systemów)?

4. Czy organ regulacyjny powinien udostępniać publicznie informacje o skargach (dotyczących VSP), które rozpatruje oraz o sposobie ich rozstrzygnięcia?

X. POZASĄDOWY SYSTEM ROZSTRZYGANIA SPORÓW

W art. 28b ust. 7 DAUM stwierdza się, że państwa członkowskie zapewniają dostępność pozasądowych mechanizmów dochodzenia roszczeń na potrzeby rozstrzygnięcia sporów między użytkownikami a dostawcami platformy udostępniania wideo w kwestii stosowania ust. 1 i 3. Mechanizmy takie umożliwiają bezstronne rozstrzygnięcie sporów i nie pozbawiają użytkownika ochrony prawnej zapewnianej przez prawo krajowe.

1. Jaki system pozasądowego rozstrzygnięcia sporów powinien być wprowadzony w stosunku do VSP:
- a) polubowne rozwiązywanie sporów podobne do systemu z Ustawy o rozwiązywaniu sporów konsumenckich,
 - b) mediacja i postępowanie pojednawcze na podstawie Kodeksu Postępowania Cywilnego,
 - c) postępowanie arbitrażowe między przedsiębiorcami,
 - d) tryb mieszany?

2. Kto powinien rozstrzygać spory wynikające z działalności VSP w ramach pozasądowego rozstrzygnięcia sporów:
- KRRiT,
 - UOKiK,
 - organizacja branżowa – samorząd gospodarczy,
 - organizacja współregulacyjna?

XI. SYSTEM KAR DLA DOSTAWCÓW VSP W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI OBOWIĄZKÓW WYNIKAJĄCYCH Z DAUM LUB NIEWŁAŚCIWEJ ICH REALIZACJI

Objęcie dostawców VSP zakresem regulacji DAUM oznacza dla państw członkowskich konieczność wprowadzenia do krajowych porządków prawnych obowiązków adresowanych do tych podmiotów, ale również środków prawnych gwarantujących wykonanie tych obowiązków. Środkami tymi są w szczególności sankcje przewidziane za naruszenie obowiązków ustawowych analogiczne do stosowanych obecnie wobec dostawców usług audiowizualnych lub instrumenty innego typu.

1. Biorąc pod uwagę ochronę konsumentów oraz uczciwe i równe warunki konkurencji, czy w przypadku braku zgłoszenia do wykazu powinna być zastosowana sankcja przewidziana w Ustawie o radiofonii i telewizji dla audiowizualnych usług medialnych (kara administracyjna z art. 53 - 54 Ustawy o radiofonii i telewizji), a dodatkowo zakaz prowadzenia działalności po trzykrotnym wezwaniu do zgłoszenia do wykazu?

2. Czy w przypadku stwierdzenia naruszenia przez dostawcę VSP przepisów wynikających z art. 28b DAUM powinny mieć zastosowanie obecne przepisy art. 10 Ustawy o radiofonii i telewizji, (wezwanie)? Czy nałożenie kary powinno być poprzedzone wezwaniem i czy wezwanie powinno być obligatoryjne? Czy kara nadal może być nałożona, nawet w sytuacji, gdy VSP zareaguje pozytywnie na wezwanie?

3. Co powinno stanowić podstawę do ustalenia wysokości nałożonej kary na dostawcę VSP?

- a) 1% przychodu VSP,
- b) wielokrotność średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw,
- c) jakie inne?

4. Jeżeli przyjmiemy, że kara finansowa powinna być ustalona jako pochodna rocznego przychodu wyłącznie z działalności VSP, to jak KRRiT powinna pozyskać informacje na temat wysokości tego przychodu?

5. Czy w przypadku naruszeń mniejszej wagi, oprócz kar finansowych, mogą być zastosowane inne sankcje:

- a) upomnienie,
- b) podanie do publicznej wiadomości,
- c) jakie inne?

XII. JURYSDYKCJA

Platformy udostępniania wideo podlegają jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę. Niezależnie od szczegółowych rozwiązań prawnych w danym kraju członkowskim sprawującym jurysdykcję dla VSP na terenie UE obowiązują przepisy DAUM. Zgodnie z treścią art. 30a:

1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe władze lub organy regulacyjne stosowały odpowiednie środki w celu dostarczania sobie nawzajem i Komisji Europejskiej informacji niezbędnych do stosowania niniejszej dyrektywy.

2. Gdy w kontekście wymiany informacji na mocy ust. 1 krajowa władza lub organ regulacyjny otrzymają informację od dostawcy usług medialnych podlegającego ich jurysdykcji, że będzie on świadczyć usługę w całości lub w znacznej części skierowaną do odbiorców innego państwa członkowskiego, krajowa władza lub organ regulacyjny sprawujące jurysdykcję informują krajową władzę lub organ regulacyjny państwa członkowskiego, do którego kierowana jest oferta.

3. Jeżeli władza lub organ regulacyjny państwa członkowskiego, na którego terytorium kieruje ofertę dostawca usług medialnych podlegający jurysdykcji innego państwa członkowskiego, prześlą władzy lub organowi regulacyjnemu państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję nad dostawcą

wniosek dotyczący jego działalności, ta druga władza lub ten drugi organ dokładają wszelkich starań, aby rozpatrzyć wniosek w terminie dwóch miesięcy, bez uszczerbku dla surowszych terminów mających zastosowanie na mocy niniejszej dyrektywy. Władza lub organ regulacyjny państwa członkowskiego, do którego kierowana jest oferta, na żądanie władzy lub organu regulacyjnego państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję przekazują wszelkie informacje, które mogą być pomocne w rozpatrzeniu tego wniosku.

1. Nie kwestionując uprawnień kraju, który jest krajem pochodzenia danego dostawcy VSP, w jaki sposób chronić polskich odbiorców w przypadku VSP, które nie podlegają polskiej jurysdykcji? Czy KRRiT powinna zbierać skargi i przysyłać do organu właściwego w innych państwach członkowskich (wraz z opinią, tłumaczeniem na j. angielski)? Czy powinna monitorować sposób rozpatrzenia skargi?

2. Czy realizując przepisy DAUM dostawcy VSP będący pod jurysdykcją innego państwa członkowskiego UE, powinni wyznaczyć przedstawiciela do kontaktu z KRRiT?

XIII. SAMO- I WSPÓREGULACJA W VSP

Zgodnie z art. 28b ust. 4 DAUM, do celów wdrażania środków, o których mowa art. 28b ust. 1 i 3, państwa członkowskie zachęcają do stosowania współregulacji przewidzianej w art. 4a ust. 1. (ogólne zasady, które muszą być spełnione przy przyjmowaniu kodeksów postępowania).

1. Które niżej wymienione obszary powinny być przedmiotem samo- lub współregulacji:
 - a) informacje identyfikujące platformę (wzór informacji, jej zawartość i sposób umieszczenia),
 - b) informacje na temat skarg (typologia) i sposób ich rozstrzygnięcia,
 - c) informacje o organie regulacyjnym jako organie właściwym,
 - d) sposób oznakowania reklamy,
 - e) sposób umieszczania reklamy tzw. niezdrowej żywności w związku z ochroną małoletnich,
 - f) sposób oznakowania treści (ochrona małoletnich),
 - g) jakie inne?

2. Czy jest możliwe ustalenie przez samych dostawców w ramach kodeksów samoregulacyjnych lub w ramach współregulacji z aktywnym udziałem KRRiT, ujednoczenie (zestandardyzowanie) podanych wyżej informacji?

3. Czy byłaby możliwa (a jeśli tak, to w jakim zakresie) współpraca między platformami w obszarze rozwijania algorytmów służących do identyfikacji treści, które nie powinny znajdować się na platformie czy ustalania rekomendacji w zakresie minimalnych standardów tych algorytmów? Czy te działania mogłyby odbywać się w ramach samo- lub współregulacji? Na czym mogłaby polegać wspierająca rola KRRiT w tym zakresie?

4. Czy możliwe byłoby powołanie wspólnego ciała, któremu dostawcy VSP powierzyliby wspólne rozpatrywanie skarg? Czy i na jakich warunkach KRRiT powinna autoryzować (certyfikować) takie ciała?

XIV. EDUKACJA MEDIALNA I INFORMACJA O SYSTEMACH SŁUŻĄCYCH OCHRONIE UŻYTKOWNIKÓW

Nowelizacja DAUM rozwija pojęcie edukacji medialnej. Zgodnie z treścią motywu 59 umiejętność korzystania z mediów oznacza w szczególności zdolność krytycznego myślenia niezbędną do dokonywania ocen, analizowania złożonych realiów i odróżniania opinii od faktów, a zadaniem dostawców platform udostępniania wideo jest promowanie rozwoju umiejętności korzystania z mediów we wszystkich grupach społecznych, wśród obywateli w różnym wieku, w różnych mediach.

Zgodnie z art. 33a DAUM, obowiązek ten został także nałożony bezpośrednio na państwa członkowskie. Ponadto postęp w zakresie edukacji medialnej ma być monitorowany i ma być przedmiotem sprawozdania państwa członkowskiego składanego do KE co trzy lata.

Zgodnie z treścią art. 28b ust. 3 lit. j) DAUM, poza obowiązkiem oferowania skutecznych środków i narzędzi kształtowania umiejętności korzystania z mediów, zadaniem dostawców VSP jest także podnoszenia świadomości użytkowników odnośnie tych środków i narzędzi.

1. Jakie środki i narzędzia powinny oferować użytkownikom dostawcy VSP w celu kształtowania umiejętności korzystania z mediów oraz podnoszenia świadomości użytkowników w tym zakresie?

2. Czy odpowiednim sposobem realizacji tego zadania byłoby informowanie:

- a) o obowiązkach VSP związanych z ochroną użytkowników,
- b) o sposobie rozpatrywania skarg na nielegalne i szkodliwe treści,
- c) o sposobie rozwiązywania sporów,
- d) o stosowanych przez VSP technicznych systemach wyszukiwania nielegalnych i szkodliwych treści (algorytmy) oraz o sposobach reagowania w przypadku identyfikacji takich treści?

Jeśli tak, to:

3. Co powinna zawierać informacja przekazywana przez VSP o sposobie zestawienia treści, o którym decyduje dostawca platformy (automatycznie lub za pomocą algorytmów, w szczególności poprzez eksponowanie, flagowanie i sekwencjonowanie)?

4. Jak należy zapewnić skuteczność (widoczność) wskazania przez dostawcę VSP organu właściwego w zakresie obowiązków wynikających z DAUM:

- a) na głównej stronie,
- b) poprzez podanie linku,
- c) jak inaczej?

5. Czy prowadzenie przez dostawców VSP kampanii informacyjnych na temat zmian w przepisach powinno być przedmiotem ustawowych obowiązków platform?

6. Kto, oprócz dostawców VSP, powinien być zobowiązany do prowadzenia takich kampanii?
- MKiDN,
 - KRRiT,
 - nadawcy publiczni,
 - kto jeszcze?

7. Czy w celach naukowych (niekomercyjnych) i za zgodą zainteresowanych stron środowiska naukowe i organizacje pozarządowe powinny mieć wgląd w sposób rozpatrywania konkretnych skarg, wobec których nie toczą się postępowania? Jeśli tak, to w jaki sposób (w jakim trybie, w jakim zakresie) i na czyj koszt? Czy i z jakich powodów dostawca VSP może odmówić udostępnienia tych informacji? Jak zdefiniować środowiska naukowe i organizacje pozarządowe, które mogą mieć dostęp do konkretnych skarg?

8. Biorąc pod uwagę europejskie podejście w zakresie walki z dezinformacją⁴, czy należałoby zapewnić, aby dostawcy VSP mieli obowiązek:
- zapewniania przejrzystości algorytmów:
 - promowania treści pochodzących z mediów audiowizualnych, prasy drukowanej i agencji prasowych jako tych, które opierają się na profesjonalnym dziennikarstwie i wiarygodnych źródłach? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy odpowiednim środkiem mogłoby być pozycjonowanie (promowanie) takich treści?
 - walki z kontami masowo propagującymi fałszywe informacje (tzw. fake newsy),
 - informowania użytkowników na temat tożsamości osób fizycznych lub prawnych, które przekazują im wynagrodzenie za promowanie informacji będących przedmiotem debaty publicznej,
 - informowania użytkowników na temat rodzaju zamieszczanych treści, ich pochodzenia i sposobu rozpowszechniania,
 - prowadzenia konkretnych działań z zakresu edukacji medialnej i informacyjnej.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 26 kwietnia 2018 r., Zwalczenie dezinformacji w internecie: podejście europejskie, Bruksela COM(2018) 236 final; Joint Communication to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, Action Plan against disinformation, Brussels, 5.12.2018 JOIN(2018) 36 final